

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Avctorate Et Svb Avspiciis ... Domini Gvilielmi IX. ...
Academiae Rectoris ... Ad Novi Magistratvs Academici
Inavgvrationem Iphis Calendis Ianvarii A. MDCCLXXXVIII
Celebrandam ... Invitat ...**

Münscher, Wilhelm

Marbvrgi, [1799?]

VD18 1332246X

§. XIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-7906

vinae ita satisfecisse, ut poenas a toto humano genere perferendas ipse lueret. Quam notionem in Dialogo non deprehendo, cuius auctor semper, ubi accuratius consilia mortis Christi exponit, in fracta Daemonum potestate subsistit.

§. XIII.

Supereft quartum argumentum, quo Dialogum alius quam Iustini auctoris esse probatur, inter omnia forsan levissimum. Analogiae contrarium esse censetur, Christianum, qui paganus fuerit, in refutandis Iudaeis occupari. Consentaneum enim esse, quemlibet ad populares suos se convertere, Christianumque, qui sacris Iudaeorum addictus fuerit, Iudaeos, qui vero e paganorum numero fuerit, paganos de veritate fidei Christianae edocere. Verum an haec analogia aliquo nitatur fundamento, nec pro arbitrio tantum assumpta sit, ego vehementer dubito. Christiani doctores prompti quidem erant ad eas doctrinas, quas, antequam Christianam fidem amplecterentur, ipsi secuti essent, impugnandas, sed quare minus verisimile putemus, eos etiam in aliorum rei Christianae adversariorum obiectionibus diluendis operam posuisse? Certe illa analogia Historiae ope non confirmatur, sed prorsus convellitur. Quemadmodum iam Paulus Apostolus, quamvis Iudaeus, et paganis veritatem religionis Christianae persuaferat, ita haud pauci scriptores, qui antea Romanae et Graecae superstitioni dediti erant, Iudaeos confutarunt. Conscripsit enim Tertullianus, Romano milite prognatus, et ipse gentium sacris, antequam Christo nomen daret, addictus, adversus Iudaeos libellum.

lum. Praeterea Clemens Alexandrinus, teste Photio ad antiquiora testimonia provocante *n*), singulari libro, qui dudum interiit, Iudaeorum errores impugnavit. Collegit tandem Cyprianus primùm Rhetor deinde Episcopus Carthaginiensis testimoniorum adversus Iudaeos libros tres, in quibus magnam locorum V. T. copiam coëgit. — Haec cum existent exempla, et eos, qui e paganorum castris ad Christiana accefferint, contra Iudaeos libros exarasse, fictam esse apparet analogiam illam, qua duce Dialogus a Iustino non esse conscriptus iudicatur.

§. XIV.

Huc usque in argumentis, quibus Dialogum Iustini *γνησιον* foetum non esse, V. Langius probare voluit, examinandis versati sumus, nec ea talia esse, quibus res conficiatur, ostendimus, eaque opera satisfecisse nostro proposito videri possemus. Si enim nulla certa indicia alius auctoris libello insunt, nihil est, quod impediatur, quo minus antiquorum testimoniorum, Iustino ipsum tribuentium, auctoritatem sequamur. Attamen addi quaedam possunt, quibus fides illorum testimoniorum confirmetur. Etsi enim ob consilii discrimen diversitas aliqua inter Dialogum et Apologias, sicuti iam monuimus, intercedat, haud difficulter tamen in multis rebus similitudo quaedam eorum deprehenditur, cuius exempla nonnulla proferam. Iustinus Philosophum ex Platonis schola se fuisse profiteretur, ante-

n) και γι και ὑφ' ἑτερον πεποιθηται μεταστραφαι — κατα των ακολουθουντων τα των Ιουδαιων κλωνη, οι Αλεξανδρα Ιεροσολυμων επισκοποι προσειπεν ιδου. Phot. Biblioth. Cod. CXI.

